SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

În județul Vaslui

SUTE DE COPII ȘI ELEVI, O SINGURĂ AMBIȚIE – SĂ CONDUCĂ KARTURILE!

Copiii din județul Vaslui se mîndresc cu activitatea pe care o desfășoară într-unul dintre cele mai atractive sporturi tehnico-aplicative, cum este kartingul. Ore întregi, aproape zilnic, sute de copii din cercurile de karting care ființează pe lîngă casele pionierilor și șoimilor patriei din **Vaslui, Bîrlad, Huși, Negrești, Murgeni** și, mai recent, din **Coroiești** (așezare rurală în vecinătatea Bîrladului) învață arta conducerii mini-mașinilor.

Dorința de a cunoaște tainele kartului, cum am amintit, o manifestă un număr impresionant de copii și elevi din județul Vaslui: 246 în municipiul de reședință, grupați în 15 „ateliere", 225 în municipiul Bîrlad (tot 15 grupe), 236 la Murgeni (16 grupe), 60 la Huși (4 grupe), cîte 20 la Negrești și Coroiești. Maiștri-instructori cu o adevărată vocație în pregătirea conducătorilor de karturi (**Ion Partenie** — Vaslui, **Isidor Serghie** — Bîrlad, **Eugen Milea** — Huși, **Florin Berlat** — Murgeni și **Gheorghe Maxim** — Coroiești) trăiesc o singură... insatisfacție: aceea de a nu putea cuprinde încă în cercurile pe care le conduc și celelalte sute de copii care manifestă dorința de a învăța să mînuiască volanul unui mini-turism. Dar, o perspectivă posibilă, începînd chiar din acest an, odată cu sporirea numărului de karturi, încă 4 urmînd să se adauge celor existente.

„SÎNTEM ELEVII DE LA ȘCOALA GENERALĂ 175 DIN BUCUREȘTI. PRIMIȚI MESAJUL NOSTRU DE PRIETENIE!"

Școala generală nr. 175. O unitate de învățămînt ca atîtea altele din Capitală și din țară. Clădire frumoasă, profesori preocupați de munca lor, elevi îndrăgostiți de carte, dar și de joacă și sport. Și totuși: puține sînt școlile care se pot lăuda că sînt cunoscute pe toate meridianele și paralelele pămîntului, ca aceea din strada Lainici. Și aceasta datorită pasiunii unui om al cartierului, care cu 7 ani în urmă a fost invitat să dea o mînă de ajutor cercului de radioamatorism care se înfiripa aici. Este vorba de maestrul sportului **Vasile Căpraru**, indicativ Y03AAJ. Noul **„om al școlii"**, cum avea să i se spună mai tîrziu, și-a amenajat cercul într-o cameră la etajul doi, a adunat în jurul lui cîteva zeci de copii, a adus de acasă tot felul de aparate, stația de emisie-recepție, a întins antene și a început să le dezvăluie elevilor — la început uimiți — tainele undelor radio, captivanta activitate care se numește radioamatorism. Punctul de plecare — învățarea alfabetului Morse și telegrafia.

„Nu credeam că mă voi lega atît de mult de acei „ucenici" și de școala lor — își amintește cu plăcere tovarășul **Vasile Căpraru. După un an de activitate, însă, m-am prezentat cu 7 copii la faza pe municipiu a campionatului de telegrafie sală (juniori) și, spre mirarea tuturor, copiii au cîștigat primele... 7 locuri. De atunci, cu excepția unui singur an, radioamatorii de la școala 175 dețin titlul de campioni republicani de radiotelegrafie, juniori, pe echipe. Au participat la numeroase competiții internaționale. Dar performanța noastră cea mai mare o constituie faptul că sute de copii și-au petrecut aici timpul liber cu folos, pătrunzînd tainele tehnicii, învățînd, au devenit specialiști valoroși...**"

Sute de copii au învățat, așadar, manipularea emițătoarelor, recepționarea mesajelor, cei mai buni au promovat examenele care i-au certificat ca radioamatori și stația colectivă YO3KWF a... ieșit în lume. În încăperea luminoasă de la etajul doi, micii sportivi se adună ciorchine în jurul profesorului lor cînd emite, sau în jurul aceluia dintre ei căruia i-a venit rîndul la stație și ti-ta-urile ce zboară în eter sînt, parcă, bătăile inimilor lor: **„Aici YO3KWF. Sîntem elevii Școlii generale nr. 175 din București. Primiți mesajul nostru de prietenie!"** Și cele 5 puternice antene captează răspunsuri din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii: Australia sau Peru, Vladivostok ori Canada, Noua Zeelandă, Japonia, Franța, Argentina... De la începutul activității pînă azi, pe adresa cercului au sosit peste 8 000 de QSL-uri — cărți de confirmare a legăturilor efectuate —, de la peste 8 000 de prieteni. Cercul și conducătorul lui au fost distinși anul trecut cu diploma de onoare a C.M.B.E.F.S. pentru rezultate excepționale în această activitate sportivă tehnico-aplicativă. Cînd i-am vizitat pe pasionații radioamatori de la Școala 175, trăiau o imensă bucurie: la bogata zestre tehnică de care dispun (prin autodotare) adăugau o nouă stație, pentru lucru în fonie. De acum, în eter se vor auzi nu numai semnalele alfabetului Morse, ci și glasurile lor, puțin înecate de emoție: **„Sîntem elevii de la Școala generală 175 din București..."**

Viorel TONCEANU

Alpinism de iarnă — 1982

ÎNTOARCERE LA „VECHEA DRAGOSTE"

La început de an competițional, am dorit să aflăm ce și-au propus alpiniștii în perioada de iarnă — 1982. De aceea, ne-am adresat tovarășului Matei Schenn, secretar al comisiei de alpinism a F.R.T.A.

— Cu ce vor începe alpiniștii activitatea în 1982?

— Noul campionat național va începe cu etapa de iarnă, al cărei start se va da, pentru seniori, la 8 februarie și va ține pînă la 12 februarie. Zece zile mai tîrziu se va declanșa etapa de iarnă a Alpiniadei feminine și de tineret, care se va încheia la 28 februarie.

— Unde se vor desfășura cele două competiții?

— Prima, aceea a seniorilor, în Bucegi. Cea de a doua — în masivul Retezat. Aș dori să menționez că, începînd din acest an, noua alpiniadă de tineret și feminină va fi o acțiune complexă, în sensul că va cuprinde un raliu peste vîrfurile din zonă, cu plecarea de la cabana Pietrele. Se vor escalada și traversa Retezatul, Peleaga, Păpușa, Custura. **Va cuprinde, de asemenea, o probă de schi. Întreaga acțiune se va încheia cu un bivuac în** „Colții Pelegii". **Ne-am reîntors, cum se zice, la „vechea dragoste", adică la masivul Retezat. Seniorii au de parcurs trasee mai dificile, care se găsesc, desigur, mai ușor în Bucegi.**

— Ce ne puteți spune despre calendarul internațional din acest an al alpiniștilor?

— Avem două mari acțiuni: balcaniada de alpinism, care, din acest an, s-a reintrodus în program, iar în luna octombrie vom participa la un mare concurs de cățărare în Crimeea (U.R.S.S.). În afară de aceste acțiuni mai sînt și altele, la care se va participa individual. Există proiecte pentru escaladări în Alpi, în Dolomiți... Sperăm, să constituim un lot național capabil să reprezinte cu cinste alpinismul românesc.

S. N.

10000

(Urmare din pag. 1)

în activitate, tuturor colaboratorilor și corespondenților ziarului, tovarășilor tipografi, celor care contribuie la buna difuzare a ziarului, precum și cititorilor, care sînt alături de strădaniile noastre și care, de multe ori, ne-au fost de real ajutor prin sugestiile și opiniile lor, exprimate în scrisorile pe care ni le-au adresat.

Momentul jubiliar de azi, cînd pe frontispiciul ziarului „Sportul" apare pentru prima oară un număr cu cinci cifre, reprezintă pentru noi o fericită ocazie de a ne angaja să nu precupețim nici un efort pentru a ne îndeplini sarcinile de ziariști comuniști, de activiști în domeniul presei sportive, cu exigență și răspundere, așa cum ne-o cer documentele Congresului al XII-lea al partidului, așa cum ne-o cere secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care — în marea sa grijă pentru tineret, pentru educarea sa multilaterală — a dat, în numeroase ocazii, indicații prețioase pentru organizarea educației fizice și sportului, pentru dezvoltarea continuă a acestei activități de interes național.

Cu întreaga noastră pasiune pentru profesia de ziarist și pentru sport, cu toată capacitatea și cu tot elanul nostru, vom milita în continuare pentru ca „Sportul" să contribuie, într-o măsură mereu sporită, la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid mișcării sportive, la ridicarea activității de educație fizică și sport, a sportului de masă și de performanță la nivelul exigențelor impuse de dezvoltarea actuală și de perspectivă a societății noastre.

LOTUL DE MOTOCROS ÎN PRIMA ETAPĂ A PREGĂTIRILOR

„În motociclism — ne-a spus **G. Mormocea**, secretarul Federației române de motociclism — **perioada actuală este rezervată pregătirii fizice a sportivilor și, în principal, a mașinilor de concurs. Pe această linie, primele noutăți se pot da mai ales în legătură cu motocrosiștii..."**

Lotul republican de motocros se află în prezent, pentru o scurtă perioadă, la **Cîmpina** unde pregătește noul sezon internațional și motocicletele „CZ" de 125 cmc și 250 cmc pe care va alerga. Întreaga activitate este condusă și îndrumată de antrenorii **Ștefan Chițu** și **Traian Moașa**, lotul cuprinzînd la ora actuală pe următorii sportivi: **Ernest Müllner, Petrișor Titilencu (Torpedo Zărnești), Gheorghe Oproiu, Paul Schmdit (Poiana Cîmpina), Ion Plugaru, Toma Dulea (Steagul roșu Brașov), Alexandru Ilieș, Haralambie Pascu (Locomotiva Ploiești), Zoltan Fülop (Electro Sf. Gheorghe).** De asemenea, din lotul național mai fac parte alți patru tineri care, elevi fiind, au fost lăsați să urmeze cursurile și să facă pregătirile la secțiile lor. Este vorba despre **Eugen Moașa (St. roșu Brașov), Florian Pop, Laszlo Tomosvari (IRA Tg. Mureș) și Tompa Gabor (Electro Sf. Gheorghe).**

Raliul național Salvamont 1982

NOTABILE CREȘTERI CALITATIVE ȘI CANTITATIVE

Cea mai grea — dar și mai spectaculoasă probă — este transportarea „rănitului" ca akja. Iată unul dintre echipaje, gata de start...

„Raliul național de iarnă Salvamont" — în fapt, întrecerile sportive ale celor care luptă pentru salvarea vieților omenești pe munte — a luat sfîrșit, săptămîna trecută, la **Păltiniș (Sibiu)**. Despre felul cum s-a desfășurat această competiție, am avut o discuție cu prof. **Mircea Mihăilescu**, secretarul F.R.T.A.

— Care au fost condițiile în care a avut loc concursul?

— Mult mai grele decît în anii trecuți. Pîrtia a fost acoperită cu o crustă de gheață, fapt ce a pus probleme competitorilor, la transportul „rănitului" cu akja sau la coborîrea directă, în probele de schi alpin. E drept, sibienii au depus mari eforturi pentru a găzdui acest raliu national, astfel că toți competitorii au avut condiții bune de cazare, masă și transport.

— Vă rugăm să ne spuneți ceva despre participare.

— Au luat parte aproape 400 de salvamontiști sau, altfel spus, 22 de echipaje concurente și două (din județele Suceava și Dîmbovița) ca observatori. (Adică au venit să învețe, să se documenteze asupra dotării, probelor de concurs etc.). În afară de aceste echipaje au participat și cele ale vînătorilor de munte. Evoluția tuturor a fost bună. De data aceasta, departajarea s-a făcut în unele probe la zecimi de secundă, **ceea ce înseamnă că rapiditatea în acțiuni a crescut față de alți ani, cînd diferențele erau de ordinul minutelor. De un real folos a fost, pentru toate echipajele**, cursul de pregătire al**pină care s-a organizat în Făgăraș, anul trecut, de F.R.T.A. Concurenții și-au demonstrat priceperea și măiestria, îndeosebi în probele de schi și de alpinism.**

— Și care au fost cei mai buni?

— Pe locul întîi s-a clasat echipajul Brașovului (Florin Chioreanu, Gatov Fazekaș, Emil Fărcășan, Viorel Boboc, Florin Vasluianu și Helmut Ionescu) **urmat, pe locul doi, de cel din Sinaia, iar pe locul trei — patru echipaje: Harghita — Gheorgheni, Sibiu — Cindrel, Sibiu — Lotru și Sibiu — Negoiu. În clasamentul echipajelor militare, pe primul loc a fost Crișul — Brad, urmat de Mureșul — Bistrița și Jiul — Tg. Jiu — ambele locul II, iar pe locul trei — Prahova — Predeal.**

— Ce concluzii puteți trage de la această competiție?

— Fiecare ediție a raliului a adus cîte o îmbunătățire — pe linie de echipament, la capitolul pregătire fizică, în ce privește nivelul tehnic etc. De data aceasta putem remarca două lucruri bune; creșterea pe plan valoric (tehnic) **și** creșterea numerică. **Nu pot încheia fără a arăta că echipajul Predealului, văzînd, după primele probe, că nu mai are șanse de cîștig, a uitat de disciplina care trebuie să domnească în Salvamont și, în cap cu șeful lor, Dan Vîlcea (cabanier la Poiana Secuilor), a tratat restul concursului cu neseriozitate, creînd astfel o notă distonantă în atmosfera ce-a domnit la Păltiniș, în cadrul raliului Salvamont.**

Sever NORAN

Cărți noi

„FLUIER FINAL"

Poate că nu e chiar întîmplător faptul că Telemac Siriopol apare, ca autor recenzat, în ziua în care „Sportul" își scrie numărul 10 000 pe frontispiciu. În fond, prietenul nostru din Galați, care ne scrie de 30 de ani, fiind, alături de brașoveanul Gruia, cel mai vechi corespondent al ziarului, este, dacă vreți, una dintre cele mai frecvente semnături în cele vreo 8 000 de ziare pentru care a cerut „o convorbire cu taxă inversă", iar uneori „directă", pentru ca totul să fie în regulă și (veche obsesie de gazetar) mai ales la timp...

Amintirile despre regretatul Grigore („Țuchi") Bîrsan sînt o mică „Odisee" a eroului prin mările sportului, în care figura jovială a acestui veritabil „decatlonist" al tentațiilor, parcă domină în continuare „Calea Domnească" a Galaților, cu formidabilul său „Urrrrrrrrrraaa!" făcînd să se înfioare frunzele teilor, acel formidabil „Urrraaa" care amintea de tunetul nocturn numit „Ahoeeee!".

Telemac Siriopol a adunat cu delicatețe și dragoste cioburile amforei în care se adunase viața de tumult a sportivului, doctorului, profesorului și mai ales a luptătorului pentru sport care a fost Grigore Bîrsan. El îi însoțește pe stadioane, în sălile de sport, urcă împreună pe Acropole, reintră în vestiare, pătrunde la „Scala", se întoarce la Galați, îi adună prietenii, îi „învrăjbește", de dorul poveștilor și, mai ales, refuză să creadă că el, „Țuchi", n-a mai apărut demult pe Calea Domnească, pe sub teii care simt – și ei – că ceva nu e în regulă.

Cartea lui Siriopol e un mișcător omagiu la adresa unui fost mare prieten al sportului. „Bătrînul" cronicar a potrivit-o îndelung, în chilia lui de pe Calea Brăilei (a se citi subredacția „Sportul"), ticsită de amintirile ultimelor decenii, în care chipul hohotind de viață al lui „Țuchi" privește stupefiat acest „Fluier final" care vrea să-l convingă – ce îndrăzneală! – că e chiar povestea vieții lui...

Ioan CHIRILĂ

RĂSPUNDE Ion Poștașu

COSTEL MIHĂILEASA, SUCEAVA. Din moment ce chiar dv. aveți îndoieli — **„dacă spațiul vă permite"** —, de ce ne-ați mai solicitat un răspuns care ar avea nevoie de un spațiu atît de mare? Important este să nu uitați că printre cîștigătorii „Ghetei de aur" se află și Dudu Georgescu, care a cucerit de două ori acest trofeu.

Z. DARABONT, TG. MUREȘ. În 99% din cazuri ni se cere să intervenim în controversele dintre iubitorii fotbalului. Iată însă că și patinajul artistic poate împărți pe pasionații sportului în două... tabere. Americanca Peggy Fleming a cîștigat de 3 ori titlul de campioană mondială la patinaj artistic — la Davos, în 1966, la Viena, în 1967, și la Geneva, în 1968 —, în acest din urmă an devenind și campioană olimpică. Sper că nu v-a decepționat răspunsul nostru, făcîndu-vă să pierdeți rămășagul.

ION MOLDOVAN, GHERLA. Care a fost cea mai mare performanță pe care a realizat-o Universitatea Cluj-Napoca într-una din cupele europene? Din păcate, n-am de ales. Clujenii au participat o singură dată la o astfel de competiție, cu ani în urmă, în „Cupa cupelor", întrecînd pe Wiener Neustadt (cu 0—1 și 2—0) și fiind învinsă în turul al doilea de Atletico Madrid (cu 2—0 acasă și cu 4—0 în deplasare). Rezervați-vă, deci, întrebarea pentru viitor. Un viitor, dorim, cît mai apropiat.

TITU FILIPESCU, București. O reflecție deloc lipsită de umor și de adevăr: „dacă nu s-ar rata nici un penalty, dacă arbitrii n-ar face nici o greșeală, dacă n-ar exista nici o fază controversată, dacă orice șut trimis spre poartă ar fi gol, ce ar avea de comentat microbiștii toată săptămîna, pînă la etapa următoare?